

گزارشی از سمینار "بررسی موانع تحقق و رعایت حقوق بشر در ایران"

پیشگفتار

به همت و کوشش جمعیت ایرانی دفاع از حقوق بشر در کالیفرنیا، اولین سمینار فعالین و علاقمندان به حقوق بشر تحت عنوان "بررسی موانع تحقق و رعایت حقوق بشر در ایران" در شهر سن جوزه در ماه گذشته برگزار شد. اهمیت و نکات برجسته برگزاری چنین همایش را می توان به اختصار توضیح داد:

- ۱- شرکت و حضور اساتید سرشناس، عالم و صاحب نظر دانشگاهی از نقاط مختلف آمریکا.
- ۲- شرکت فعال و پشتیبانی همه جانبه فعالین حقوق بشر از جمله دکتر لاهیجی، خانم کار، پرستو فروهر، دکتر حکاک، دکتر افشاری و ...
- ۳- جو دموکراتیک حاکم بر سمینار که امکان طرح و بحث عقاید متفاوت را بجهه سخنرانان و شرکت کنندگان داد.
- ۴- تنوع موضوعات که در ۹ پانل گفتگوی جمعی نمایان شد. هرچند که بعلاوه کمبود وقت، امکان تبیین و توضیح برخی موضوعات مقدور نشد، اما در مجموع تمام جلسات ۹ گانه بخوبی حق مطلب را ادا کردند.
- ۵- سخنرانیهایی ویژه نیم ساعته دکتر لاهیجی، خانم کار و دکتر فرهنگ جنبه های جدیدی از موضوعات مربوط به مسایل حقوق بشر را باز کرد و برارزشهای دانشی و علمی سمینار افزود.
- ۶- طرح مباحث جدیدی از جمله نقض حقوق دگرباشان، بهائیان و ... که از طرف حکومت ایران همواره مورد تهاجم قرار گرفته اند، از جلوه های مثبت سمینار محسوب می شود.
- ۷- تاکید اساسی بر نقض حقوق زنان در تمام عرصه ها از زوایای مختلف توسط خانها امنی، کار و داوری مهاجر بخوبی توضیح داده شد. سمینار بر پیشروی زنان ایران در مبارزه برای دموکراسی در استقرار حقوق بشر تاکید ورزید.
- ۸- شرکت و پشتیبانی ۲ نماینده کارگران ایران از طریق پیامهای تلفنی و طرح نظریه جدید از طرف علیرضا ثقفی، از ویژگیهای برجسته سمینار شمرده می شود.
- ۹- حضور و حمایت نسل جوان ایران از سمینار چشمگیر و ستودنی است.

چهره زیبا و معصوم «روشن» که به شرکت کنندگان توصیه می کرد:

- *تلفنها را خاموش کنید
- *غذا و خوردنیها را زیر میز بگذارید
- *سکوت را رعایت کنید و ...

جالب، تحسین آمیز و باعث غرور سمینار بود.

۱۰- همبستگی، یگانگی و جو بسیار صمیمی و رفیقانه حاکم بر سمینار در این سه روز، بسیار مشهود بود و این محیط دموکراتیک آزاد بودن مباحث جاری کمک فراوان کرد. نگاهی کوتاه، به مباحث طرح شده حکایت از آن داشت که در روز اول مباحث نظری-تئوریک در زمینه مسایل اقتصادی-سیاسی و با تکیه بر جنبش کارگری در رابطه موانع استقرار حقوق بشر در زمینه مسایل کارگری-بطور نمونه داشتن حق سندیکا و تشکلهای کارگری غیر وابسته به دولت- از جمله مسایل مهم طرح شده در سمینار بود.

برگزاری یادمان فاجعه عظیم کشتار زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷ و حضور تنی از زندانیان سیاسی سابق (منیره برادران - ایرج مصداقی و...) به جو سیاسی روز اول اضافه کرد. برگزاری و تاکید بر اهمیت پیدایی کمیته حقیقت یاب برای روشن کردن تمام وجوه این بزرگترین جنایت حکومت جمهوری اسلامی، از جمله مسایل دیگری بود که مورد توجه قرار گرفت. روز دوم طرح و بحث مسایل فرهنگی - حقوقی و توضیح جنبه

های گوناگون حقوق بشر در مورد اقلیتهای قومی، مذهبی، جنسی و ... موضوعات حاکم بر سمینار بودند. موانع اجتماعی، حقوقی، فرهنگی و ... از جمله موارد و موضوعات دیگری بودند که فرهنگی بودن مضمون بحثهای روز دوم را در برداشت. و بالاخره روز سوم، عمدتاً به تجربیات، راهکارها، چشم انداز همکاریها و ... اختصاص یافته بود. موفقیت و زیبایی و اهمیت سمینار در پوشش قرار دادن مجموعه ای از مسایل سیاسی - اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی و تشکیلاتی - تجربیاتی در طی این سه روز، بود.

بطور خلاصه، اولین سمینار "بررسی موانع تحقق و رعایت حقوق بشر در ایران" با موفقیت برگزار شد. مجموعه سخنرانان، فعالان و شرکت کنندگان از برگزاری چنین سمیناری راضی و خرسند بوده و بکرات برگزار کنندگان را مورد تقدیر قرار دادند.

امید این بود که دیگر فعالین سیاسی و برخی اساتید سرشناس دانشگاهی در این منقطه با حضور و حمایت خود سمینار را تأیید میکردند. از عدم حضور جمعی از دوستان علاقمند به مسایل حقوق بشر در این سمینار جای گله بسیار است. حمایت رسانه های مهمی از جمله صدای آمریکا، تلویزیون کانال یک- آقای فروزنده- رادیو فردا، ماهنامه پژواک از جمله نکات مثبت و برجسته سمینار بود. رضا

گزارش سمینار

این جمعیت در سال دو هزار و سه به وسیله جمعی از ایرانیان باورمند! به حقوق بشر تاسیس شده و به نقض حقوق بشر در ایران اعتراض کرده، این یک نهاد غیر دولتی است از هیچ نهاد دولتی یا غیر دولتی یا هیچ حزب و جناحی طرفداری نمیکند و تأمین مالی نمیشود.

هدف از این کنفرانس بررسی موانعی است که مانع تحقق حقوق بشر در ایران است. در سالهای گذشته در کنفرانسهایی از این دست تنها به افشگری و در مورد پرونده های خاص پرداخت شده و هیچگاه به طور ریشه ای در این مورد کار نشده. گسترش حقوق بشر تنها از طریق نهادهای قانونی و دولتی قابل اجرا نیست. بلکه باید هنجارها و باورهای این جریان رشد کند.

هدف یکسان سازی فرهنگ ها نیست اما اگر در فرهنگی سنگسار زنان و قتل ناموسی و فرودستی برخی اقلیتها را ترویج میدهد آن باید تغییر کند. بالابردن آگاهی به عنوان یک هدف باید در نظر گرفته شود. کافی نیست که حقوق بشر فقط در مواردی که نقض می شود افشاگر باشد بلکه باید فرهنگ آن گسترش یابد.

باید بگوئیم که دولت ها را مجبور کنیم که به این حقوق متعهد باشند. تجربه تاریخی ایران نشان میدهد که ما هرگاه برای تحقق دموکراسی به پا خواستیم میدانستیم که چه را نمی خواهیم اما نمی دانستیم که چرا میخواهیم. میدانستیم ستم را نمی خواهیم اما جایگزینش را نمی دانستیم چیست.

هدف ما تبادل نظر بین اندیشمندان ایرانی است. ما عقاید سخنرانان را جستجو نکردیم و آنها را نسنجیدیم. اما برای ما مهم بود که در رشته خودشان متخصص باشند و فعالیت داشته باشند. کارنامه کاریشان در زمینه رشته شان بررسی شد. یکی دیگر اینکه آیا ایرانیان خارج از کشور امکان دارند سمیناری از این دست را بدون اینکه کمک مالی از سازمانی را بگیرند انجام دهند که دیدیم شد.

این سمینار به مناسبت شصتمین سالگرد انتشار اعلامیه جهانی

حقوق بشر برگزار می شود. بنابراین مفاد این منشور نیز مد نظر ما بوده. انسانها آزاد بدنیا می آیند و این دولتها نیستند که باید به آنها این حق را بدهند. دولتها باید از این آزادی محافظت کنند.

هدف دولتهای استبدادی از سرکوب و شکنجه و زندان و اعدام این است که گزینه مخالفت را غیر مطلوب و درد آور کنند. اما نتیجه سکوت و سرکوب و کوتاهی ما خسارت بیشتر به آنهاست. هدف حقوق بشر مهار کردن دیکتاتوری و دولت هاست. حقوق بشر به ملتی نازل نمی شود اما باید برایش هزینه داد. برای بدست آوردن حداقل این حقوق باید مبارزه کرد. ما باید شروع کنیم.

این سمینار به مناسبت کشتار خونین زندانیان سیاسی در دهه شصت هم هست که نمونه بارز نقض حقوق بشر در ایران است. این حق ماست که بدانیم حقیقت آن تابستان چه بود و چه گذشت بر آن افراد و خانواده های آنها.

پنل اول: حقوق بشر و رفاه اقتصادی: گامی فراتر از آزادیهای مدنی و اجتماعی

سخنرانان: مهدی کوهستانی نژاد و دکتر کاوه احسانی
حق تشکیل کارگری حتی است که در بسیاری از جوامع مثل ایران و کانادا و آمریکا به رسمیت شناخته شده نیست. هرچند ثابت شده که یکی از مهمترین ارکان پیشرفت در یک کشور است. در کشورهای غربی الان با یک جریان نیولیبرال مواجه ایم که به طور مدرن سعی در سرکوب گروه های کارگری می کند و بازار آزاد را ترویج می دهند که نتیجه اش فقر میلیون ها است. در هر حال باید قبول کنیم که این اقتصاد و حقوق بشر به هم گره خورده اند و کشورهای غربی تا وقتی پای منافع مالی شان در بین است حقوق بشر را رعایت نمی کنند.

در ایران هم بیست و هفت سال است که آخرین تشکیل کارگری برگزار شد. حالا این عوارض در کشور ما چیست. این فقر و فحشا و کار کودکان خیابانی هر روز بیشتر هم می شود. کشتار کارگران شهربانک که با هلیکوپتر از بالا انجام شد و هنوز هم در موردش افشارگری نشده است. تشکیلات کارگری در ایران زیر نظر دولت است و گزارش نمی دهند.

کوهستانی: من نه به رژیم ایران میگویم دولت نه به رژیم کانادا. چون اینها معنی دولت را ندارند و یک رژیم اند. الان تحصیلات زنان بالا است اما اشتغالشان بسیار پایین. الان در ایران ما جامعه ای داریم که نود درصد کارگزارش با قرار داد موقت مشغول کارند. سه دهه از عمر این رژیم می گذرد. یک دهه اش جنگ بود یک دهه اش بازسازی ولی دهه سومش باید متعلق به کارگران باشد.

مسایل کارگری فقط متعلق به ایران نیست اما چیزی که در مورد ایران است این است که این رژیم دو چهره است. یعنی در ایران کتک می زنند و بیرون یک ژست دیپلماتیک میگیرند و باور اینکه اینها همان کسانی اند که کارگران را کتک می زنند برای جامعه جهانی سخت است. با کارگر معترض جواری برخورد می کنند که از زندگی محروم کنند. به همه ادارات و کارخانه ها نامه می زنند که این را استخدام نکنید اما روحیه این کارگران مانند روحیه ما در دهه پنجاه و هفت است. کارگری می رود دو ماه کار میکند یک ماهش را می فرستد برای کارگران هفت تپه. اما روحیه شان عالی است. این که در ایران می گذرد محصول جهانی سازی نیست. محصول خصوصی مدیریت اداره اش را ندارند کارخانه ورشکست می شود و کارگران بیکار میشوند.

کاوه احسانی: در اصل بیست و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی داریم که دولت موظف است برای همه مردم امکان اشتغال را فراهم کند. در ماده بیست و نهم بیمه و درمان و خدمات شغلی را حق مردم میدانند که دولت موظف به تأمین

آنهاست. ماده سی و سوم راجع به حق مسکن صحبت میکند و اصل چهل و سوم از حقوق اساسی مثل خوراک و مسکن و پوشاک و تحصیلات برای همه است.

ما با یک قانون اساسی مواجه هستیم که مفاد منشور جهانی را عملاً عوضی از خودش کرده است و این در قانون به نحو بسیار خوبی وجود دارد. در دهه شصت با وجود سختی های جنگ و تحریم اما دولت حداقلی از مایحتاج را برای مردم فراهم کرد. بعد از جنگ و دهه دوم وضع مردم سخت تر شد اما دولت همچنان قول به بهبود وضع می داد. در دوره خاتمی این وضع ادامه پیدا کرد و دولت تاسیس صندوق ذخیره ارزی را در سرلوحه کارهای اقتصادی اش قرار داد. اما وضع مردم روز به روز بدتر شد.

شاخص فقر مهمترین شناسه برای تشخیص وضعیت اجتماعی یک جامعه است. قرار نیست اما برابر باشند اما میشود شرایطی فراهم کرد که در آن کسی هم فقیر نباشد. برای این فقر هم معیارهای مختلف وجود دارد. فقر شدید براساس سرانه کاری غذایی یا براساس سرانه در آمد.

چندی قبل سازمان دولتی در ایران گزارشی مهلک از وضعیت فقر در ایران گزارش کرد که در آن گفته شد که ده درصد جمعیت ایران زیر خط فقر به سر می برند (سال دوهزار) و چهار درصد جامعه جزو قشر کم در آمد هستند. این فقر هرلحظه ممکن است به گروه فقرا بپیوندد. نیمی از این افراد فقیر بیسوادند. دولت در آن هنگام آمد و یک کمیته برای حل این مشکل تأسیس کرد. اما عملاً این کار را بعد از هشت سال نکرد.

طبق محاسبه برخی اقتصاددانان، سرآمد سرانه در ایران (با توجه به تورم) سی درصد کم شده است. آسیب پذیرترین گروهها که سیزده درصد شهرنشینها و سی درصد روستائینان را تشکیل میدهند که کارگران فصلی و بیکارانند.

یکی از پیامدهای مهم این وضعیت گسترش بدبینی و بی اعتمادی در ایران است. در ایران نظرسنجی های متعددی انجام شده که بسیار مهم هم اند. نظرسنجی همایش ملی نگرش های جامعه (یا یک چیز در این ماهه ها- یاد رفت اسمش را) نشان داد که شاخص های بدبینی و بی اعتمادی افزایش بی اعتمادی به عدالت کاهش چشمگیر بی اعتمادی به احزاب سیاسی و تغییر اجتماعی و... به طور چشمگیر زیاد شد.

شاخص رشد جرایم اجتماعی نشان میدهد که دامنه رشد جرایم به سوی جوانان و نوجوانان به طرز چشمگیری افزایش یافته. به طور مثال نگاه کنید به طول دیوارها و حفاظها در خانه های شهری.

به نظر من همبستگی اجتماعی به طور عام بسیار کم شده (برخلاف نظر آقای کوهستانی) از راهکاری دولت یکی اش نظام تأمین اجتماعی بود که واقعاً کارش چشمگیر است در برابر کشورهای دیگر. خوب است اما کافی نیست. یکی دیگر توزیع یارانه است. همواره میزان یارانه ها در بودجه دولت بسیار بالاست. یارانه های سرانه هم سیررشد داشتند. به قیمت ثابت در حدود پنج برابر یارانه بیشتر شده. دولت یعنی پول توزیع می کند. وگرنه تورم بسیار بالاتر از اینی که الان هست میشد.

در دو دهه پیش از انقلاب در مقایسه با بیست سال بعد از انقلاب میبینیم که رشد نقدینگی از بیست و سه درصد تکان نخورد و همان ماند. تفاوت عمده در این دوره میانگین رشد تورم است. بیست سال قبل شش درصد بود و بیست سال بعد بیست و یک درصد بود. میانگین رشد تولید ده درصد بود اما بیست سال بعد دو درصد بود. یعنی ما یک اقتصاد رکودی داریم. راه حل سومی که دولت پیشنهاد کرده راه حل خصوصی سازی و توزیع ثروتهای دولتی است. طی سه چهار سال اخیر آقای...

دنباله مطلب در صفحه ۳۷

دکتر شیرین بارز

متخصص و جراح چشم

دارای برد تخصصی جراحی چشم
استاد دانشگاه کالیفرنیا، برکلی

• Diplomate American Board of Ophthalmology

- ◆ COMPLETE EYE EXAM
- ◆ CATARACT SURGERY
- ◆ GLAUCOMA
- ◆ LASER SURGERY
- ◆ DIABETIC RETINOPATHY
- ◆ MACULAR DEGENERATION

SHIRIN BAREZ, M.D.

پيامگير فارسی 320 Ext 210-2020 (877) • 3937-886 (510)

1237 B Street, Hayward, CA 94541 • 455 O'Connor Dr., Suite 220, San Jose, CA 95128

محمد نیکو

مشاور خرید و فروش محل های کسب و کار

We are the Largest Business Broker in California

◆ با بیش از ۲۷ سال سابقه

◆ دارای کادری ورزیده و مجرب

◆ با داشتن بیش از ۲۵۰ لیستینگ از بیزینس های مختلف

◆ هیچگونه وجهی قبل از خرید و فروش دریافت نمی شود

ما قادریم بیزینس شما را به نحو احسن به فروش برسانیم و یا بیزینس مورد علاقه شما را پیدا کنیم.

Direct: (408) 385-0414 cell: (650) 400-4478

برای اطلاعات در مورد بیزینس های برای خرید و فروش از سایت اینترنتی ما دیدن کنید.

www.bizop-bayarea.com

1901 S. Bascom Ave., Suite#400, Campbell, CA 95008

برای اخذ بهترین وامهای مسکونی با «پولین مایل» تماس حاصل نمائید

"Let my 18 years of experience work for you"

SELLERS: Sell your home for only 3.5% total commission
BUYERS: Receive up to 1% of the sales price bask as credit
Refinancing/Loans: Best rates & the lowest fees in town

Save Your Equity & Still Receive Exceptional Service

408-227-8560

Lic. #01076828

5450 Thornwood Drive, Suite M, San Jose, CA 95123

Poline Maiel
Office Manager
Realtor/Lender
Cell: 408-561-5770